

[Arnth Jensen.]

spørgsmål. Den højtærede justitsminister føjede til, at finansministeriet havde til hensigt at drage den lønningsmæssige konsekvens af de indgåede ægteskaber og udbetale parterne lønning som forsørger, også hvis de gik til separation eller skilsmisse. Dette vil jeg gerne standse ved et øjeblik. Jeg vil gerne sige til både den højtærede justitsminister og den højtærede finansminister, at dette kan vi fra vor gruppes side ikke acceptere, og jeg ser i dagbladet „Politiken“ i dag, at det også af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard kræves, at der her må tages en anden stilling. Jeg kan sige til den højtærede finansminister, at vi ikke kan lade det blive ved den afgørelse, som man formentlig har truffet; ellers kunne den højtærede justitsminister vel ikke sige det så stærkt, som han sagde det. Dette kan vi ikke tolerere, og vi må derfor udbede os lovgivningsmagtens, i dette tilfælde det høje tings mening, så vi kan få at vide, om man virkelig kan tolerere det. Er der ikke i øjeblikket med den lovgivning, vi har, magt til at hindre en sådan farce, må tinget sørge for, at der kan blive lovhjemmel for det. Jeg vil gerne straks sige, at vi har drøftet dette spørgsmål med den konservative gruppe, og vi agter sammen med de konservative at indlade dette spørgsmål for det høje ting; så bliver det tinget, der skal tage stilling til, om dette overhovedet kan accepteres.

Forøvrigt anbefaler jeg det foreliggende lovforslag til velvillig overvejelse. Jeg vil antage, det bliver henvist til lønningsudvalget, og vi tilsiger vor medvirken til dets gennemførelse.

Karl Olsen: Jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag. I sine principper og hele sin opbygning er det jo en fortsættelse og videre udbygning af det forslag, som den tidligere finansminister, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, på den borgerlige regerings vegne for to år siden fremsatte i det høje ting. Jeg finder lovforslaget tiltalende, fordi det bygger på de principper, som mit parti gennem en årække har kæmpet for at få knæsat i statens lønningslovgivning. Vi har hele tiden stillet imod fastholdelse af den graduering i for-

hold til ansvar og uddannelse, der er fastlagt i grundlønningerne.

Vi rejste, da vi i 1948 første gang stod overfor lovforslaget om det midlertidige løntillæg, kampen mod den nivellering af lønningerne, som allerede i nogen grad rummedes i 1946-loven, hvor vi måtte acceptere bibeholdelsen af 20 portioner reguleringsstillæg. Vi tiltrådte dengang med stor betænkelighed under den forudsætning, at vi stod overfor et prisfald. Prisudviklingen gik stik modsat, og derfor rejste vi kampen mod den fortsatte nivellering. Det var endvidere vort mål at fastholde tjenestemandstandens placering i forhold til de frie erhvervs arbejdere. Det var et af de virkelig betydningsfulde resultater, der blev opnået gennem kommissionsarbejdet forud for lønningsloven af 1946, at man forankrede tjenestemandslønningerne i de frie erhvervs arbejderlønninger, og det er derfor, vi nu har stået overfor de forskellige forslag om midlertidige lønningstillæg.

Endvidere var vort mål at arbejde henimod lige løn for lige arbejde, uanset om tjenestemanden var gift, ugift eller samgift. Det var vort mål at fastholde pensionernes værdi, og endelig var det vort mål at nå frem til nedsættelsen af en lønningskommission.

Da vi fra det konservative folkeparti i 1948 i dette høje ting satte ind for at få ændret 1946-lovens reguleringsprincip, måtte vi høre mange hårde, mange fordømmende ord fra det nuværende regeringsparti, der jo også dengang var regeringsparti. I dag tror jeg at den kamp er kæmpet færdig. Af 48 portioner er med dette forslag 23 portioner — 13 midlertidige plus 10 såkaldt særlige portioner — bragt over på procentbasis. Næste år kommer der imidlertid en særlig portion yderligere, d. v. s. da når vi op på 49 portioner, hvoraf de 24 vil være på procentbasis. Enhver tanke om nogensinde at vende tilbage til 1946-lovens nivellerende reguleringsprincip vil under kommende lønforhandlinger vise sig at være uigennemførlig; der er endnu et stykke tilbage; inden nivelleringen er bragt helt ud af verden, men også det stykke vej vil blive tilbagelagt.

Jeg nævnte før, at det var et stort og vigtigt resultat, at man i 1946 forankrede